

33, 97, 233

1. O, Pa - nie nasz, na roz - kaz Twój do pra - cy

sta - jem na ten zew, a choć nas cze - ka

cięż - ki znój, zbie - raj - my dzi - siaj Praw - dy siew.

1. O Panie nasz, na rozkaz Twój
do pracy stajem na ten zew,
a choć nas czeka ciężki znój,
zbierajmy dzisiaj Prawdy siew.

3. I już się zbliżył świata kres
i żęty już pszenicy łan.
Wnet koniec trudów, koniec łez.
Na ziemi już obecny Pan.

2. Przez cały Ewangelii ciąg
zastępy Twoich świętych sług
głosiły Prawdę z Świętych Ksiąg,
że ześle nam Królestwo Bóg.

4. Pszenica w Pańskim gumnieniu już,
kąkol w ucisku ginie złym
i jeszcze tylko kilka burz,
a błysnie słońce w blasku swym.

5. I już Królestwa wschodzi czas.
Niech trud nasz do ostatka trwa,
bo wkrótce Król zawoła nas
i odpoczynek w niebie da.